ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 14 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 5 ກໍລະກົດ 2012

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນຂອງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ)
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍານົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການນໍາໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ຊັບສິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ແນໃສ່ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ຊັບສິນຂອງລັດ

ຊັບສິນຂອງລັດ ແມ່ນ ຊັບສົມບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທໍາມະຊາດ, ການສ້າງຂຶ້ນຂອງຄົນທີ່ເປັນກໍາມະສິດຂອງລັດ ແລະ ຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ບໍ່ມີຕົວຕົນ ຢູ່ເທິງໜ້າດິນ,ໃຕ້ດິນ, ໜ້ານໍ້າ, ໃຕ້ນໍ້າ ແລະ ນ່ານຟ້າໃນຂອບເຂດພື້ນແຜ່ນດິນຂອງ ສປປ ລາວ ລວມທັງຊັບສິນຂອງລັດ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 3 (ໃໝ່) ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ນໍາໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີ ຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ສັງຫາລິມະຊັບ ໝາຍເຖິງ** ຊັບທີ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຊັບສິນທີ່ມີຕົວຕົນ ເປັນຕົ້ນ ພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກ, ວັດຖຸ ແລະ ຊັບສິນ ທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເປັນຕົ້ນ ຊັບສິນທາງປັນຍາ;

2. **ອະສັງຫາລິມະຊັບ ໝາຍເຖິງ** ຊັບທີ່ບໍ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຄື: ທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ;

3. **ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ** ຕຶກ, ອາຄານ, ໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ, ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ບູຮານສະຖານ;

4. **ການຂຶ້ນບັນຊີຊັບສິນຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ** ການຈົດກ່າຍຈຳນວນ, ເລກທະບຽນ, ເລກລະຫັດ, ມູນຄ່າ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງຊັບສິນຂອງລັດ;

5. **ການຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ** ການຕິດກາໝາຍ, ການໃສ່ເລກທະບຽນ, ລະຫັດຊັບສິນຂອງລັດ ຊຶ່ງເປັນການກຳນົດລັກສະນະສະເພາະ ແລະ ເປັນຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນຂອງການລົງບັນຊີຕິດຕາມ;

6. **ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ** ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ສັງກັດຢູ່ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;

7. **ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ** ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຮັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ກົມຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ, ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ;

8. **ຄ່າພາກຫຼວງ ໝາຍເຖິງ** ຄ່າຊົມໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊຶ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ລັດ ໂດຍການຄິດໄລ່ເປັນອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດ;

9. **ດິນ ໝາຍເຖິງ** ດິນທີ່ຍັງເປັນທຳມະຊາດຢູ່ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນບັນຊີຊັບສິນຂອງລັດ;

10. **ທີ່ດິນ ໝາຍເຖິງ** ດິນທີ່ມີການພັດທະນາແລ້ວ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ການໄດ້ມາຊັບສິນຂອງລັດ

ຊັບສິນຂອງລັດ ໄດ້ມາຈາກຊັບສົມບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ຈາກການສ້າງຂຶ້ນຂອງຄົນ.

ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ປະກອບດ້ວຍ ດິນ, ດອນ, ພູ, ຜາ, ປ່າໄມ້, ບໍ່ແຮ່, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ສັດນ້ຳ, ສັດປ່າ, ນ່ານຟ້າ, ອາກາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການສ້າງຂຶ້ນຂອງຄົນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຊັບສິນ ທີ່ເປັນມໍລະດົກຂອງຊາດ ຊຶ່ງມີມໍລະດົກທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ;

2. ຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ມາຈາກງົບປະມານຂອງລັດ ດ້ວຍ ການຊື້, ການແລກປ່ຽນ, ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການກູ້ຢືມ, ການມອບກຳມະສິດໃຫ້ລັດ, ການຮິບຊັບຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ, ຊັບສິ່ງຂອງທີ່ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງ ແລະ ມູນມໍລະດົກທີ່ບໍ່ມີສາຍຍາດສືບທອດ ລວມທັງຊັບສິນທີ່ຕົກເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ ດ້ວຍຮູບການອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ກຳມະສິດກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ

ຊັບສິນຂອງລັດ ເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ ແລະ ຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງລັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ເປັນເອກະພາບ ໂດຍມອບໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໃຫ້ສຳປະທານ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 6 (ໃໝ່) ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍລົງທຶນໃສ່ການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາຊັບສິນຂອງລັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງດ້ວຍການນຳໃຊ້ລະບົບເຕັກນິກທີ່ທັນສະໄໝ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ປະກອບສ່ວນລົງທຶນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາຊັບສິນຂອງລັດ ດ້ວຍການເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນ, ດ້ວຍຮູບການ ຫັນຊັບສິນເປັນທຶນ, ມອບສິດຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 7 (ໃໝ່) ຫຼັກການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໃຫ້ເປັນເອກະພາບ ແລະ ລວມສູນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ມີການຈັດແບ່ງຂັ້ນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຕ້ອງໄດ້ຮັບສິດຈາກລັດ;
3. ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕາມເປົ້າໝາຍ, ມາດຕະຖານ, ລະດັບຂັ້ນ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ, ສະເໝີພາບ, ປະຢັດ, ຍາວນານ ຫຼື ຍືນຍົງ;
4. ຕ້ອງໄດ້ບຳລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ ແລະ ໃຊ້ແທນຊັບສິນທີ່ຕົກເຮັ່ຍເສັຍຫາຍ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ຕ້ອງຕີລາຄາມູນຄ່າຊັບສິນຂອງລັດ ຕາມກົນໄກຕະຫຼາດ ໃນການຊື້, ຂາຍ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໃຫ້ສຳປະທານ, ເຂົ້າຮ່ວມທຶນ, ແລກປ່ຽນ ແລະ ອື່ນໆ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ກົດໝາຍຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ;
6. ຕ້ອງມອບລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ເຂົ້າເປັນລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 8 ການປົກປ້ອງສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ

ລັດ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 9 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ມີຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຊັບສິນຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຢູ່ໃນຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ແລະຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກ ງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິຜົນ, ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II
ປະເພດຊັບສິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ປະເພດຊັບສິນຂອງລັດ

ຊັບສິນຂອງລັດ ແບ່ງອອກເປັນສອງປະເພດ ຄື: ສາທາລະນະສົມບັດ ແລະ ລັດຖະສົມ ບັດ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ສາທາລະນະສົມບັດ

ສາທາລະນະສົມບັດ ແມ່ນ ຊັບສິນຕ່າງໆຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມ ທຳມະຊາດ ແລະ ຊັບສິນ ທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ຫຼື ບຸກຄົນ ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອສາທາລະນະປະ ໂຫຍດ.

ສາທາລະນະສົມບັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ: ດິນ, ນ່ານຟ້າ, ອາກາດ, ແມ່ນ້ຳ, ຫ້ວຍ, ບຶງ, ພູ, ຜາ, ຖ້ຳ, ປ່າໄມ້, ແຮ່ທາດ, ສັດນ້ຳ, ສັດປ່າ, ພືດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ມໍລະດົກຂອງຊາດ: ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ບູຮານສະຖານ, ວັດຖຸບູ ຮານ, ວັດວາອາຮາມ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ລັດຖະສົມບັດ

ລັດຖະສົມບັດ ແມ່ນ ຊັບສິນທີ່ລັດ ລົງທຶນສ້າງຂຶ້ນ ຫຼື ໄດ້ມາດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ, ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ມອບໃຫ້ການ ຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ນຳໃຊ້.

ລັດຖະສົມບັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ: ລະບົບຊົນລະປະທານ, ລະບົບການຈະລາຈອນ, ຂົວ, ທາງ, ລະບົບນ້ຳປະປາ, ລະບົບລະບາຍນ້ຳ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ລະບົບສະໜອງພະລັງງານ, ລະບົບເຄືອຂ່າຍສື່ສານ, ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ, ສຳນັກງານ, ອາຄານ, ໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ, ໂຮງຮຽນ, ສະຖານີ, ສວນສາທາລະນະ, ຕະຫຼາດຂອງລັດ ແລະ ກິດຈະການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນຂອງລັດ;
2. ທຶນທີ່ລັດປະກອບເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ພັນທະບັດ, ວັດຖຸມີຄ່າຂອງລັດ;
3. ພາຫະນະ, ວັດຖູປະກອນຂອງລັດ ແລະ ທີ່ດິນຂອງລັດ;
4. ຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງລັດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງລັດ;
5. ຊັບສິນອື່ນຂອງລັດ.

ພາກທີ III
ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການສະສາງ ຊັບສິນຂອງລັດ

ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງ ຊັບສິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ສ່ວນສາທາລະນະສົມບັດ ແມ່ນມອບໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະບານ ມອບສິດໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງລັດຖະສົມບັດ ແບບລວມສູນ ດ້ວຍການຂຶ້ນບັນຊີ, ການຂຶ້ນທະບຽນ, ການເກັບລາຍຮັບ, ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນ, ການຊື້ ແລະ ການສ້າງໃໝ່, ການມອບ-ໂອນ, ການຫັນຊັບສິນເປັນທຶນ, ການແລກປ່ຽນ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ການເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ ແລະ ການປ່ຽນສິດຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ.

ສິດຕົກລົງກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ຈະນຳໃຊ້, ມອບ-ໂອນ, ແລກປ່ຽນ, ຫັນປ່ຽນກຳມະສິດ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນນັ້ນ ແມ່ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງກະຊວງການເງິນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າຊັບສິນ ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ ຫຼື ມີ ຄວາມສຳຄັນລະດັບຊາດ ແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ສ່ວນລະບຽບການລະອຽດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ.